686/03

Den 16. april 2003 blev i sag nr. 61.361:

xxx xxxxxxxxx
xxxxxxxx xxxx xx x
xxxx xxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Danica Pension, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning efter et ulykkestilfælde den 8/4 2001.

Klageren har beskadiget sin ryg i april 2001.

Arbejdsskadestyrelsen har den 10/2 2003 vurderet klagerens méngrad til 10 % med følgende begrundelse:

> "Vi har lagt vægt på, at De har følger efter arbejdsskaden i form af smerter og let bevægeindskrænkning i lænden. Følgerne efter Deres skade i form af lænderygskade er nævnt i Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel. Det drejer sig om tabellens punkt lændehvirvelsøjlen, hvorefter lette daglige smerter med let bevægeindskrænkning vurderes til 10%. Vi henviser til vedlagte uddrag.
> Vi har ved vores afgørelse ikke trukket fra i Deres erstatning da De ifølge erklæringen ikke har haft symptomer fra Deres ryg forud for skaden."

Selskabet gør gældende, at Arbejdsskadestyrelsens forudsætning om, at der ikke har været forudbestående symptomer fra ryggen, er ukorrekt, idet klageren tidligere har modtaget erstatning svarende til en méngrad på 8 % efter en rygskade i 1999. Selskabet påberåber sig, at denne skade ikke er omtalt i den speciallægeerklæring af 29/10

2002, der ligger til grund for Arbejdsskadestyrelsens vurdering, og at Arbejdsskadestyrelsen derfor ikke har haft nogen forudsætninger for at kende den tidligere skade fra 1999 og tage forbehold for følgerne efter denne.

I en speciallægeerklæring fra 12/4 2000 vedrørende uheldet i 1999 hedder det:

"**Columna lumbalis:** lændelordosen helt udrettet, ingen skoliose. Bækkenstanden lige. Der er betydelig bevægeindskrænkning med manglende medbevægelighed af de nedre segmenter. Finger-gulv-afstand ca. 50 cm. Der er endvidere betydelig bevægeindskrænkning ved siderotation, op specielt bagudbøjning udløser betydelige smerter i lænden. Der er massiv rokke- og fjedringsømhed i den nedre del af lænden. Ingen muskulær ømhed. Lasegue negativ bilateralt.

Underekstremiteter: fuldstændig normal tonus, trofik og kraft. Livlige reflekser uden sideforskel. Negativ Babinski. Ingen koordinationsforstyrrelser eller sensibilitetstab.

...

Eksploranden har degenerative forandringer nederst i lænden. Lidelsen har været asymptomatisk frem til et traume mod lænden, og efterfølgende har han et væsentligt rygproblem med konstante lændesmerter med forværring ved en række aktiviteter og derfor en vis indskrænkning i udfoldelsen.

Eksploranden har reduceret sin arbejdsindsats, men er dog ansat samme sted og til samme løn."

I en erklæring af 29/10 2002 fra en anden speciallæge hedder det:

"<u>Tidligere</u>

Sund og rask. Specielt aldrig problemer fra bevægeapparatet.

…

58-årig brandmand, der efter formentlig et rotationstraume mod columna lumbalis har udviklet vedvarende lænderygsmerter. Røntgen af columna lumbalis har angiveligt vist multiple discus degenerationer, men disse har aldrig tidligere givet anledning til rygproblemer. Er på grund af rygsymptomerne hæmmet i sine daglige funktioner og fungerer kun på sin arbejdsplads på skånevilkår. Symptomerne angives i det væsentlige uændrede gennem det sidste år med en vis progression i form af myogene problemer i andre områder af bevægeapparatet.

Klinisk objektivt ikke mistanke om lumbal prolaps. Symptomerne vurderes som langt overvejende myogent betingede. Er derfor herfra foreslået henvisning til rygskole under sufficient smertedække. Det skønnes, at der fortsat er mulighed for bedring i tilstanden."

På foranledning af nævnets sekretariat er begge de ovenfor nævnte lægeerklæringer blevet forelagt for Arbejdsskadestyrelsen med forespørgsel, om indholdet af disse giver styrelsen anledning til at revurdere afgørelsen af 10/12 2003.

I en udtalelse af 15/12 2003 fra Arbejdsskadestyrelsen hedder det bl.a.:

"Vi er den 2. december 2003 blevet bedt om en udtalelse om den medicinske invaliditet/varigt mén.

Udtalelsen vedrører det ulykkestilfælde [klageren] var udsat for den 8. april 2001. Det skal indledningsvis bemærkes, at ulykken er anerkendt som omfattet af arbejdsskadesikringsloven. Der er den 10. februar 2003 blevet tilkendt en méngrad på 10 procent i forbindelse med arbejdsskadesagens behandling.

Det skal samtidig bemærkes, at [klageren] tidligere har været udsat for en skade på lænderyggen omkring den 1. marts 1999.

Vurdering Vi vurderer den medicinske invaliditet/det varige mén efter ulykken den 8. april 2001 til mindre end 5 procent.

Det er vores opfattelse, at de nuværende ryggener i al væsentlighed allerede var til stede før ulykken, og at disse på det foreliggende grundlag må tilskrives den tidligere skade fra marts 1999. Vi vurderer den aktuelle medicinske invaliditet/varige mén for lænderyggenerne til 15 procent."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen, herunder ikke mindst Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 15/12 2003, lægger nævnet til grund, at den medicinske invaliditet/det varige mén efter ulykken den 8/4 2001 er mindre end 5 %.

Nævnet finder herefter ikke grundlag for at pålægge selskabet at betale yderligere erstatning i anledning af ulykken den 8/4 2001.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann